

KZS-FCI

MOJ BERNI

Glasiło Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

Uvodnik

Še dober mesec nas loči od datuma, ko moramo Ustanovi za družbene naložbe »Sklad 05« oddati zbrane izjave, da namenjate 0,5 % svoje dohodnine za delo kluba. Seveda sredstva ne namenjate vi sami, pač pa jih je država iz zbranih davščin z zakonom namenila tistim, ki izpolnjujejo določene pogoje. Nam je pri tem pomagala omenjena ustanova, s katero smo sklenili pogodbo in se obvezali, da vas bomo v čim večjem številu povabili, da del denarja, ki ga je v vsakem primeru vzela država, pomagate vrniti našemu pogodbenemu partnerju, oni pa nam. Obrazec najdete na naši spletni strani, pošljemo vam ga tudi po pošti, izpolnjenega z vsemi potrebnimi podatki pa zbiramo na naslovu kluba. Izjave se zbirajo od oseb, ki pričakujejo, da bodo prejele informativni izračun dohodnine, in so:

- osebe, katerih letni dohodek presega znesek splošne olajšave 3.228,45 €
- upokojenci, mlajši od 65 let z mesečno pokojnino nad 1.070 € oz. starejši od 65 let z mesečno pokojnino nad 1.302 €
- študentje z letnimi dohodki nad 9.601,69 €

Velika večina od vas ve, da denarja za načrtovane dejavnosti v našem klubu ni dovolj, sponzorska sredstva so presahnila, udeležba na klubskih razstavah, kjer nam je zaradi sponzorske pomoči ostal kakšen evro, je pičila.... Preostane nam le članarina, ki je nikakor ne želimo zviševati in seveda vključevanje novih članov v naše vrste. Na tem mestu morda velja omeniti, da pričakujemo od vzrediteljev večjo prizadevnost pri tem. Redki namreč opravijo svojo nalogo do konca in pripeljejo nove skrbnike svojih mladičev v našo družbo.

Za razliko od ostalih članov vzrediteljem brez dodatnih stroškov omogočamo oglaševanje legel in kredibilno informacijo o nakupu mladičev, kjer vedno poudarjamo, da so naši vzreditelji – če že ne podpisniki vzrejnih priporočil – podpisniki kodeksa etike, za katerim trdno stoji naš klub s petnajstletno tradicijo, ugledom in poštenim odnosom do pasme. Včlanitev novih skrbnikov mladičev, ki jo še dodatno finančno nagradujemo, res ni prevelik zalogaj, če človek čuti vsaj malo pripadnosti, želi biti v pomoč in podpreti delo svojega kluba.

Na koncu tegale uvodnega paberkovanja pa naj vas seznanim še z novico, da je bil na volilni skupščini Kinološke zveze Slovenije v soboto 18. oktobra za novega predsednika izvoljen g. Egon Dolenc. V razgovoru z njim, v njegovi predstavitvi ter delovnem programu je slutiti, da se tudi za doslej odrinjene želje in ambicije pasemskih klubov bližajo svetlejši časi. Z iskreno željo in najboljšimi nameni, da bomo zraven, ko se bo pisala nova zgodba slovenske kinologije, vas do snidenja na miklavževanju topla pozdravljam!

Mojca Sajovic

Najavljamo:
V najnovejši reviji Kužek preberite opis pasme in uživajte v fotografijah!

Jesenski piknik nad Spodnjo Slivnico

Za letošnji jesenski klubski piknik si boljšega datuma, kot je 4. oktober – svetovni dan živali, res ne bi mogli izbrati. Tega praznika dejansko sploh ne bi bilo mogoče bolje obeležiti kot z druženjem z ostalimi člani in ljubitelji psov.

Zbrali smo se precej priročni lokaciji v bližini Grosuplja, natančneje v lovski koči nad Spodnjo Slivnico. Čeprav smo bili v revirju »pravega« medveda, na kar so opozarjale že table ob poti ter poslikava koč, ga na vso srečo nismo spoznali. Še najbližje medvedu so bili naši črno-rjavo-beli kosmatinci, ki so cel dan zadovoljno mahali z repom. Po že tradicionalno raznolikem aperitivu smo si udeleženci postregli z okusnimi domačimi sendviči, ki so bili več kot zanimivi tudi za naše štirinožce in tisti najbolj hitri in drzni so si uspeli kakšnega celo prilastiti. Za tipičen jesenski dan nadvse dobrodošla novost tokratnega piknika pa je bilo vino, ki sta ga z vso odgovornostjo in resnostjo kuhala Janez in Zoran. Ob degustaciji raznovrstnih sladici, ki so jih na mizo ponosno postavile klubske vile, kot jim pravi predsednica, smo sicer okusno kosilo pričakali že precej siti.

Ker pa je 4. oktober tudi god sv. Frančiška, zavetnika živali, smo, kot se spodobi, na piknik povabili tudi župnika Pavleta, ki je opravil blagoslov naših psov. Poleg podobice smo po končanem blagoslovu prejeli tudi vrečko pasjih piškotov, ki sta jih za nas spekla in zapakirala Slavko in Mira. Pripravo takih piškotov je Slavko po kosilu tudi praktično demonstriral in v času peke se nekateri berniji kar niso dali odgnati od štedilnika. Vrečicam s piškoti je bil priložen tudi recept, ki ga za vse, ki so piknik »prešpricali«, objavljamo tudi v tej številki Mojega bernija.

Prava atrakcija, zlasti za naše najmlajše udeležence, ki so z veseljem prisedli, pa tudi poseben izziv za nekatere od naših kužkov je bila vleka pasje vprege. Kar nekajkrat sta se Mojca in Slavko sprehodila gor in dol in vsi sodelujoči berniji so svojo nalogo zelo dobro opravili. To dokazuje, da imajo tudi naši razvajenčki nekje globoko v genih še vedno zapisano, da so prvotno delovni psi, katerih potencial dandanašnji vse premalo izkoriščamo.

Za še en uspešno izveden

dogodek se zahvaljujemo vsem, ki so ta dan preživali v naši družbi, pridnim kuharicam, ki so ponudile svoje sladke dobrote, in seveda župniku Pavletu, ki nas je počastil s svojim prihodom in iskrenim blagoslovom.

Do zaključka leta ne manjka več veliko, zato vas toplo

VABIMO NA VESELO MIKLAVŽEVANJE.

Počasi že odštevamo dneve do konca letošnjega leta, vendar nas, bernske ljudi čaka še pomemben dogodek: pred nami je tradicionalno miklavževanje, ki ga bomo letos pripravili za vas v slovenskem Primorju. Kaj je lepšega za bernije kot izlet na morje pozimi, ko ni vročine, ni gneče,...? Ne obljubimo vam lepega vremena, pač pa ravno prav dolg in zanimiv sprehod, dobro družbo, odlično hrano, zabaven program in simpatično darilce. Dovolj razlogov, da se nam pridružite!

Kdaj?

v soboto, 6. decembra ob 11. uri

Kje?

zbor udeležencev pred ladjedelnico Izola na parkirišču med Zustovičevo ulico in Cankarjevim drevoredom (v primeru slabega vremena bomo vse prijavljene obvestili o morebitni spremembi lokacije)

Kam?

na sprehod (kjer bomo ukrdelili naše kosmatince, da bodo potem cel dan pridni) se bomo odpravili mimo ladjedelnice in pasje plaže ob obali proti Hotelu Marina oz. gostišču Ribič in nazaj

Po sprehodu se bomo odpeljali na izletniško kmetijo – osmico družine Krmac. Tam, kjer se Šavrinski hribi spuščajo v dolino in se približajo morju, stoji med vinogradi, oljčniki in češnjami njihova domačija. Z vinogradništvom in vinarstvom se v družini ukvarja že tretja generacija. V 80-ih letih, ko se je običaj osmic ponovno obudil iz pozabe, so bili med prvimi, ki so svoj dom odprli ljudem in jih povabili v takrat v skromno kantino. Od tedaj dalje se ob vzpodbudi vse številnejših obiskovalcev – ljubiteljev pristne domače kapljice in hrane, trudijo, da bi bila ponudba vse boljša. Na osmici ponujajo tradicionalne istrske jedi, h katerim se odlično poda zlata malvazija in dišeči refošk iz lastne kleti. Nas čaka odlično kosilo: bobiči (vrsta enolončnice), kmečka pojedina: ombolo, krača, piščanec, pražen krompir, kisló zelje, ohrovt, zavitek iz fig in jabolk, domač kruh. Vino pridelujejo po klasični metodi z vso skrbjo in ljubeznijo. JEDI, ki jih pripravljajo, so preproste in so jih kuhale že mame in none.

Cena za kosilo znaša 15 € za osebo. Rok za prijave je ponedeljek, 1.12.2014 na znane naslove in telefonske številke: Mojca (tel. 041 63 16 16), Barbara (e-mail: Barbara@topol.si) ali Nina (tel. 041 365 748).

Z veseljem vas pričakujemo na našem zadnjem letošnjem snidenju, da si sežemo v roke in voščimo vse dobro tudi v prihajajočem letu!

Za UO SKBPP Mojca Sajovic, predsednica

P.s.: Če si boste zaželeli naše praznovanje podaljšati v dvo- ali trodnevne počitnice na obali, vas skupaj z vašim bernijem pričakuje **Hotel Lucija Superior**, ki se nahaja v neposredni bližini portoroške promenade, zunanjih hotelskih bazenov Metropol Resorta in plaže. Še posebej je primeren za družine in pare. Hotel, vključno z okolico in parkiriščem, je po temeljiti prenovi leta 2008 prilagojen osebam s posebnimi potrebami. V Hotelu Lucija lahko bivajo tudi male živali.

Rezervacije in info.: Metropol Resort; Hotel Lucija, Obala 77, 6320 Portorož; T: +386 5 690 30 00; F: +386 5 690 39 00; E-pošta: booking@bernardingroup.si

Tudi letošnja prireditev »Grosuplje v jeseni« ni minila brez bernijev

Ko se september prevesi v drugo polovico, grosupeljski župan zdaj že tradicionalno povabi na veselo druženje svoje občane, z njimi pa na predstavitev tudi vsa društva, ki delujejo pod občinsko streho. Prireditev v centru Grosupljega, kjer smo se zbrali prizadevni klubovci, nam je še posebej v veselje, ker lahko cel dan klepetamo o naših bernijih, predstavimo pasmo in uživamo drug z drugim. Letos smo se zbrali že četrtri in bilo je prav zabavno, še posebej, ker nas je vsako leto več.

Kljub temu, da je bila klubska stojnica vsako leto po zaslugi Barbare in Nine odlično založena z informativnim gradivom in je vodilni kuža v povorki zaradi svojega vozička privabljal radovedne poglede, nismo imeli gneče na svojem razstavnem prostoru, dokler se lansko leto nismo odločili za prikaz nege naših pasjih udeležencev. Na česalni mizici so se menjavali berniji, ob njej pa skrbniki z glavniki v roki tako, da nihče ni ostal brez dela.

Zanimivo dogajanje in živahen odziv sta popestrila naše sobotno dopoldne, še posebej pa smo bili veseli obiska župana dr. Petra Verliča, ki so ga tribarvni lepotci spet očarali. Letos je bil namesto svojega očeta Adisa zadolžen za vleko vozička Fellow, ki mu gre posel vedno bolje od nog. Slavko je poskrbel za logistiko, nepogrešljivo ekipo pa so sestavljali še Asta, Eros, Fanči, Faros, Fina, Jilli, Tally, Vita in Wenaya. Okrepčilo v bernijem prijazni pizzeriji Grča smo si nato več kot zaslužili.

Mojca Sajovic

LUČKA

Pred petimi leti je v moje življenje prišla Lučka. Lučka je psička pasme višavski terier in nima rodovnika. Dobila sem jo kot darilo za rojstni dan. Čeprav smo bili v družini vseskozi ljubitelji in tudi ponosni lastniki dveh čudovitih psičk pasme bernski planšarski pes - Nike in Vite, sem Lučko takoj vzljubila. Moj oče, Vladimir Smole, je bil tudi eden izmed ustanovnih članov Slovenskega kluba za bernske planšarske pse. Spoštujem vsako živo bitje in tudi moja Lučka si je zaslužila vso mojo pozornost in ljubezen.

Težave z Lučkinim zdravjem so se pričele že zelo kmalu. Imela je težave z raznovrstnimi alergijami, ki so se kazale v rednem praskanju, vnetju oči, ušes... Injekcija pri veterinarju je samo začasno omilila njene težave, kaj hitro pa so se spet vrnile.

Vrhunec težav z Lučkino kožo pa se je zgodil lansko poletje. Dlaka ji je v roku tedna dni skoraj popolnoma izpadla. Praskala se je cele dneve in noči, njena koža pa je bila kot star pomečkan in raztrgan papir. Celotno telo je bilo prekrto s prhljajem in njena koža je bila zaradi stalne srbečice na mnogih predelih ranjena. Takrat je zavračala tudi vso hrano, čeprav je prej rada jedla. V roku štirinajstih dni je postalo njeno telo kot ovoj obnemoglih kosti. Spominjam se, da so me njene oči takrat prosile, naj jo končno že odrešim muk. Najini obiski pri veterinarju so bili skoraj vsakodnevni, uspeha pa ni bilo. Vem, da je takrat zelo trpela. Smilila se mi je v dno duše, pomagati pa ji nisem znala in zmogla. Njena lučka je ugašala.

Stvari pa so se začele spreminjati lansko jesen, ko smo se skupaj s starši udeležili klubskega piknika v Prekmurju. Predsednici kluba, gospe Mojci Sajovic, sem že pred piknikom povedala za Lučkine težave in žalostno stanje. Takoj mi je bila pripravljena pomagati. Predstavila mi je veterinarja gospo Smiljo in gospoda Marka Nabergoj iz Moravskih toplic.

Iskreno sem ju prosila za pomoč, saj se od moje Lučke nisem bila pripravljena posloviti za vedno. Prisluhnila sta mi in bila takoj pripravljena pomagati. Tako je Lučka pričela s terapijami lani, v mesecu oktobru, v Veterinarski ambulanti Nabergoj v Moravskih toplicah.

Z mirno vestjo lahko rečem, da je ekipa ambulante Nabergoj naredila čudež. Danes, po letu dni zdravljenja, je Lučka čisto druga psička. Takega izboljšanja njenega stanja si ne bi upala želeli niti v sanjah. Spet se ji je vrnila volja do življenja, spet ima čudovito belo dlako po celem telesu in spet zelo rada je. Njena lučka spet žari.

To zgodbo pišem zato, ker se želim zahvaliti. Rada bi se iskreno zahvalila gospe Mojci Sajovic za ponujeno pomoč - za besede tolažbe

in iskreno srčnost ter žarek upanja takrat, ko sem sama videla samo še temo. Prav tako se iskreno zahvaljujem gospe Smilji in gospodu Marku Nabergoj ter celotni ekipi Veterinarske ambulante Nabergoj iz Moravskih toplic, ki so s svojim znanjem, toplino, potrpežljivostjo in brezmejno srčnostjo naredili čudež.

Lučka je zdaj spet srečna psička. Njena lučka sije in greje moje srce. In tako sem z njo srečna tudi jaz.

Iskrena hvala!

Urška Smole, Slovenska Bistrica

Pasji piškoti

(recept je prirejen po knjigi Ana kuha)

Sestavine:

- ½ zmrznjene kure (cca 70 dag mesa brez kosti)
- 4 stroki česna
- 1 žlička timijana
- 1 žlice peteršilja
- 2 celi jajci
- 40 dag polnozrnatih pšeničnih moka
- 40 dag koruznega zdroba (ne instant!)

Priprava:

Kuro kuhamo z jušno zelenjavo tako dolgo, da ločimo kosti, nato drobno zmeljemo. Masi dodamo preostale naštetih sestavin in zgnetemo. Lahko dodamo malo olja in juhe, da dobimo primerno testo za valjanje.

Testo razvaljamo na debelino nožev konice in z modelčki oblikujemo piškote.

Pečemo na peki papirju cca 15 minut pri 180° C.

Piškote je najbolje hraniti v zamrzovalniku.

P.s.: Da boste piškotke lažje oblikovali, je Alenka Juhant izdala, kje lahko kupite modelčke: <http://pekis.si/>

ČLANI SKBPP NA RAZSTAVI CACIB LENDAVA 2014

Letošnje leto smo se v našem klubu odpovedali organizaciji klubske razstave, saj je udeležencev na razstavah na splošno vse manj in tudi naše niso izjema. Z nizko udeležbo pa je seveda nemogoče pokriti visoke stroške, ki nastanejo ne glede na število razstavljalcev. Tako smo se člani upravnega odbora odločili, da ponudimo članom udeležbo na razstavi CACIB Lendava po ugodnejši ceni in organizirane priprave.

Slednje je kot že nekajkrat doslej suvereno vodil Ivan Janežič, kljub deževnemu vremenu pa so bili vsi udeleženci male šole razstavljanja marljivi učenci. Žal je priložnosti za pridobivanje znanja od izkušenih razstavljalcev razmeroma malo, zato bi morali ponujene dobro izkoristiti.

Deževno poletje se je nadaljevalo tudi v deževen september in ob prihodu v Prekmurje je bil pogled na zalita polja in preplavljene bregove rek dokaj žalosten. Barbara, Jilli, Fellow in podpisana smo se prostovoljno javili v klubske predhodnico, zato smo sobotno grospejsko prireditev kar nadgradili s popotovanjem v Dolgo vas. »Prijazen« sprejem so nam pripravile množice komarjev, zato smo večerni sprehod opravili zelo na hitro in se raje odpravili počivat v pričakovanju naporenega razstavnega dne.

Dodobra smo izkoristili bližino prijaznega penziona, kjer so dobrodošli tudi kosmatinci, in prišli pred vrata Športnega parka Lendava dovolj zgodaj, da je bilo celo parkiranje »mala malica«. Oprtani z množico prtljage, med drugim tudi s klubskim šotorom, ki ga je prijazen doniral Janez, smo zakoračili po travi, kjer je skoraj stala voda. Taborniške izkušnje so nama z Barbaro prišle pri postavljanju šotora hudo prav, še bolj pa prijazne roke dveh mimoidočih tehničnih sodelavcev organizatorja razstave, ki sta smeje se ponudila pomoč. En dva tri smo bili pod streho in predstava se je lahko začela. Počasi so prikapljali še ostali bernski udeleženci, ki so si poiskali svoj prostorček v bližini klubskega šotora.

Negovana trata in veliki razstavniki krogi ter dovolj prostora okrog njih so prednost lendavske razstave. Prijavljenih je bilo 495 psov iz 18-ih držav, pa se gneča ni čutila niti pri vходу niti na prijavnem pul-tu. Vse osebe je bilo izredno prijazno, česar smo se na drugih razstavah že povsem odvadili. Prijavljenih je bilo 13 bernskih planšarskih psov, pet psov in osem psic. Istvanne Juhasz, sodnica iz Madžarske, ki je slovenskim skrbnikom bernecev zelo dobro poznana, je ocenjevala tekoče in kakšnih tehtnejših pripomb ob razstavnem prostoru ni bilo slišati.

Naši predstavniki so se odlično odrezali tudi v zaključnem delu razstave, v »Best in Show«, doseženi uspehi pa so sledeči:

Ime psa	vzreditelj	lastnik	ocena	naziv
GUCCI BERNIESHINE	Ivan Janežič	Dragica Lapuh	prav dobro	
MIDSUMMER NIGHT'S DREAM VOM RUMMELSBACH	Mogge Juergen, D	Predalič A. Zvone & Steiner K.P.	odlično	PRM, JBOB
PER ASPERA AD ASTRA FELLOW	Mojca Sajovic	Mojca Sajovic	odlično	
ADIS BERNIESHINE	Ivan Janežič	Ivan Janežič	odlično	VBOB, BIS: VET 1. mesto
STELLA FORTE	Irena Koren	Miha Gregoršanec	prav dobro	
GEA BERNIESHINE	Ivan Janežič	Nada Kocbek	odlično	
COCO - CHANEL	Jože Urbas	Nika Kosem	dobro	
GAJA GOLDEN STYRIA	Danica Rebov	Nada Kocbek	prav dobro	
WENAYA DE MARAIS CHAMPAGNE	Andrea Maret, CH	Slavko Ložar	odlično	R CAC
BLUEBERRY BERNIESHINE	Ivan Janežič	Ivan Janežič	odlično	CAC, R CACIB

Vsem udeležencem razstave iskrene čestitke za lepe nastope in hvala prijazno družbo. Na pol šaljivi ugotovitvi, da »nismo pripeljali ocenjevat svoje pse, saj vemo, da so najlepši«, pa smo živahno prikimali vsi in nazdravili s kozarčkom domačega.

Mojca Sajovic

MOJ PES IN JAZ

Ta spis je naš sin napisal v neizmerni želji, da dobi psa (izbral je bernskega planšarskega psa) in s tem prepriča nas starše, da bo res lepo skrbel za svojega psa in se držal dogovorov glede dolžnosti, ki si jih je s tem nakopal na glavo... (oči)

POTEK DNEVA:

Zbudil bi se ob 6.00, torej uro in pol preden se mi začne šola. Najprej bi se oblekel in uredil, nato pa bi peljal psa na jutranji sprehod. Psa bi peljal do športnega parka, kjer bi mu metal žogico oz. frizbi ter se igral z njim. S tem bi ga utrudil, da kasneje doma ne bi počel neumnosti. Nato bi s srednje hitro hojo odšla domov, kjer bi se oba najedla in okrepčala. Ob 7.00 bi odšel v šolo, psa pa bi dal v njemu za to namenjen prostor.

Ko bi prišel domov, bi ga spustil v zgornje prostore hiše. Nato bi opravił svoje domače dolžnosti, po tem pa bi se učil za šolo. Po učenju bi psa peljal na sprehod do športnega parka (naučil bi ga tudi, da me vleče z rolerji) in se tam z njim igral ter ga učil vzgoje, kar bi počel tudi med potjo do parkca in seveda na začetku tudi doma, kjer je lahko pes najbolj osredotočen na delo. Seveda bi ga počasi tudi privajal na ukaze zunaj hiše in nato v pasjem parkcu, da bi me vedno ubogal. Po sprehodu bi mu dal jesti in piti ter bi ga crkljal in vzgajal. Če bi imel kakšne opravke, bi ga peljal v njemu namenjen prostor in nato odšel, drugače pa bi pes lahko ostal v hiši. Popoldne bi se z njim igral za hišo.

Zvečer malo pred 8. uro bi ga peljal na sprehod v pasji parkec, kjer bi se lahko igral z drugimi psi. Ko bi prišel domov, bi ga ponovno nahranil. Preostanek dneva bi preživel z družino. Ko bi prišel čas za spanje, bi ga odpeljal v njemu namenjen prostor, kjer bi prespal. Naslednji dan bi se vse ponovilo. Le kakšne malenkosti bi se spremenile, npr. sprehod na bližnji grič ali jutranji oz. večerni tek.

Spodnja slika prikazuje mojega najljubšega psa: bernskega planšarskega psa. Ta pes mi je najbolj všeč, predvsem zaradi tega, ker se lahko crkljaš z njim. Je zelo lep in ima lepo dlako. Rad bi, da mi nekaj zapolni čas med šolo in večerom, pa tudi nasploh je imeti psa že dolgo moja največja želja. Imeti psa je po mojem mnenju nekaj najlepšega. Naučil bi ga veliko trikov, da bi me ubogal, pa tudi kakšne smešne trike. Bernija bi imel tudi zato, da mi ne bi bilo dolgčas, ko pozimi pada sneg in lahko to samo opazujem, s psom pa bi se v njem lahko igral kot majhen otrok. Poleti, ko so ljudem gorenjske reke mrzle, njemu zelo ustreza takšno kopanje. Berni je zelo ubogljiva pasma, tako da bi lahko ubogal vse člane družine, kar tako ali tako mora. Mislim, da bi nas primerno zaposlil in prinesel dodatno veselje v družino. Rad je tudi zunaj in ima rad gibanje, zato bi bil primeren za nas, ki hodimo v gore, na smučanje, na morje, pa k babi... Z njim lahko tudi lepo lenarimo, kajti obožuje ležanje ob nogah gospodarja.

Avtor: Rok

Pasji cirkovirus, nov smrtonosni virus, ki preži na pse

Spletni portal happy-doggy.si in avtorica Maja Kalaš prinašata novico o novi, zastrašujoči in smrtno nevarni virusni okužbi pri psih.

Cirkovirus je bil doslej poznan predvsem pri prašičih in pticah, v zadnjem času pa v ZDA poročajo tudi o pojavnosti tega redkega smrtonosnega virusa pri psu.

Prvič so o okužbi psa s cirkovirusom poročali leta 2012, potrjen primer virusa pa so zaznali tudi aprila letos in sicer na zahodni obali San Diega, pri psu, ki je potreboval veterinarsko pomoč zaradi gripi podobnih simptomov, ki jih ni bilo mogoče izboljšati s standardnimi postopki zdravljenja.

Cirkovirus se zelo hitro širi, zato sumijo, da so v zadnjih nekaj mesecih vsaj štiri psi domnevno umrli prav zaradi okužbe z njim. Predstavniki kalifornijske veterinarske fakultete pravijo, da so sicer zabeležili med 20 do 30 primerov okužb s tem virusom, kr vključuje tako okužbe psov, kakor tudi mačk, kuncev in labodov.

Seznam simptomov ni natančno določen, pojavljajo pa se nekatere skupne značilnosti okužbe: vsi okuženi psi so imeli hudo vnetje črevesja, okužbe ali abscese trebušne slinavke, povečane trebušne bezgavke, kazali pa so tudi znake različnih stopenj zaspanosti, bruhanje in driske.

Kadar se pri psu pojavijo takšni znaki, mora pes takoj dobiti nujno veterinarsko pomoč, saj se stanje že v nekaj urah drastično poslabša, v njihove vene prične stekati tekočina, kri se zgosti, kisik in hranilne snovi pa ne morejo več normalno dotekati v vitalne organe, kar povzroči odpoved organov in smrt živali. Zdravljenje že napredovane bolezni je zato vedno neučinkovito.

Izvor pasjega cirkovirusa ni znan. Zaenkrat ni izključena niti možnost prenosa okužbe s človeka na psa in obratno, kot to načeloma velja za druge poznane oblike virusnih bolezni in okužb, ki se med vrstama načeloma ne prenašajo. Ameriški veterinarji raziskujejo in se trudijo po svojih najboljših močeh, da bi se naučili več in bi se lahko ustrezno pripravili na morebitni izbruh cirkovirusa.

V tem trenutku cepiva še ni, zato je edina oblika zaščite preventiva. Ukrepi, ki jih lahko lastniki psov sprejmejo, se nanašajo predvsem na povečano skrb za higieno, redno umivanje rok in razkuževanje prostorov doma, kjer se pes večinoma zadržuje. Omejevanje stikov z bolnimi psi je prav tako ključnega pomena, ob morebitnih začetnih znakih okužbe pa je potrebno psa izolirati in seveda nemudoma poiskati veterinarsko pomoč.

V Sloveniji nevarnih okužb pri psih še niso zaznali, vsekakor pa je v času povečanega mednarodnega pretoka priporočljivo, da smo lastniki dobro seznanjeni tudi z dogajanjem na področju zdravja živali v drugih deželah ter tako lahko odgovorno sprejemamo svoje odločitve o načrtovanih potovanjih, tako zase kakor tudi za svoje ljubljence.

Vir: <http://www.happy-doggy.si/novice-in-zanimivosti/pasje-novice/4709-pasji-cirkovirus-nov-smrtonosni-virus-ki-prezi-na-pse.html#sthash.3TTResrC.dpuf>

Berni v službi

Ne, tole zgoraj ni ubogi kužek, ki počiva doma po osvojitvi dvatisočaka, tole je 'ubogi' berni, ki hodi v službo. Danes, v dobi brezposelnosti, smo se pri nas odločili, da bomo vsi, prav vsi, služili eurčke. Ker je Jilli enakopraven član družine, je ta grozna usoda doletela tudi njo. No prav, priznam, to ni ravno najnovejša ideja, Jilli ima pri svojih slabih petih letih, skoraj prav toliko dni delovne dobe kot življenja pri meni. V službo (služiti za briketke, kot pravimo pri nas, čeprav so briketki le redko na jedilnem listu) je začela hoditi že v otroštvu (hhhmm, izkoriščanje otroške delovne sile?!?). Je pač tako, da je njena lastnica (beri Barbara) tako trmasta, da vedno in povsod vztraja, da je njena punca z njo – dvojni dobitnik za delodajalca – potrebujejo enega delavca – dobijo dva! Tako se je začelo že v prejšnji službi in se nadaljuje v tej. Ampak cilj tega članka je pravzaprav reklama z naslovom 'S psičkom v službo'. Kot vidite na zgornji sliki, tudi tako velik kuža, kot je bernc, zasede skrajno malo prostora – predvsem, če je pod vašo pisalno mizo. Resda boste vi sedeli malo bolj postrani in mogoče ne najbolj udobno, da mu ne boste s stolom zapeljali čez tačke, ga pa številni obiskovalci sploh ne bodo opazili. Tisti, ki vedo, da je pri nas v službi kuža, jo morajo ponavadi kar iskati in če jo želijo videti, pač splezajo pod mojo mizo. Tisti, ki ne vedo zanjo, pa znajo naleteti na presečenje. Ja, ni vedno pod mizo, včasih je tudi sredi hodnika. In včasih pride v pisarno kakšen kurir. In ga nit ne opaziš. Dokler ne slišiš tihega in rahlo prestrašenega 'dober dan', sledi 'dober dan', 'DOBER DAN' in na koncu že skoraj histerični 'DOBER DAN!!!!'. No ja, naslednjič bo že pripravljen... Skratka, meni se zdi to, da gre Jilli z mano v službo, super, njej pa tudi. Rada je v družbi, četudi v njej spi, ampak še spati je lepše v dvoje, kot sam, kajne? Med službo greva na krajši sprehod, tako, da ji ni treba 'tiščati' cel dan, vmes si podeliva moje kosilo in ko je čas za odhod domov, je ona edini uslužbenec, ki se mu nikamor ne da. Gleda me s temi svojimi bernskimi očkami, ki me prav bedasto sprašujejo: pa kam morava sedaj, a ni tukaj prav fino??? Ne, ljubica moja, greva domov, tam je (za nekatere) bolj umirjeno...

Barbara Šolc

Pes na delovnem mestu zmanjšuje stres

Ameriška študija, objavljena v mednarodni reviji zdravja pri delu (*International Journal of Workplace Health Management*), je pokazala, da prisotnost psa zmanjšuje stres in povečuje zadovoljstvo na delovnem mestu.

Strokovnjaki z univerze *Virginia Commonwealth University* so v študiji ugotovili, da so bili zaposleni, ki so imeli v bližini psa, tekom delovnega dne manj psihično obremenjeni od tistih, ki psa v svoji bližini niso imeli. Bližina psa naj bi namreč pripomogla k boljšemu počutju in nižala raven stresa, ne glede na to ali so imeli zaposleni ob sebi svojega ali tujega psa.

Študijo so izvedli med 75 zaposlenimi v podjetju, kjer je prisotnost domačih ljubljencev dovoljena. Primerjali so zaposlene, ki so imeli psa s sabo, tiste, ki so svoje pse pustili doma, ter tiste, ki psa sploh nimajo. V obdobju enega tedna so merili raven stresa, raven zadovoljstva na delovnem mestu ter občutek pripadnosti in predanosti podjetju. Hormon stresa so merili z vzorci sline, odvzetimi tekom delovnega dne. Zjutraj npr. med posameznimi skupinami ni bilo nobene razlike, že čez nekaj ur pa je raven stresa med zaposlenimi, ki so imeli psa s sabo, začela upadati, med tistimi, ki psa nimajo oz. ga niso vzeli s sabo, pa je naraščala. Opaziti je bilo tudi, da je bila med tistimi, ki so na določen dan psa pustili doma, raven stresa občutno višja kot ob dneh, ko so ga imeli ob sebi.

Avtor študije, profesor Randolph Barker, je povedal, da prisotnost psa na splošno pozitivno vpliva na ozračje na delovnem mestu. Vsi sodelujoči so bili bolj zadovoljni in bolj produktivni, bolj razpoloženi in bolj tovariški. "Prisotnost ljubljencev na delovnem mestu delodajalca skoraj nič ne stane, primerjamo jo lahko z nekakšnim oddihom oz. sprostitvijo. Veliko delodajalcev to svojim zaposlenim že omogoča, saj se zaveda pozitivnih učinkov. Seveda pa je pri tem pomembno, da so postavljena pravila, ki zagotavljajo, da so na delovnem mestu poleg zaposlenih lahko prisotni le prijazni, čisti in dobro vzgojeni psi," je še poudaril Barker.

Seveda pa so bolj zadovoljni tudi psi, saj jih lastniki ne puščajo več same doma dalj časa.

Torej, če imate res srečo in vam delodajalec dovoli, da svoje delovno mesto delite s svojim štirinožnim prijateljem, imamo za vas nekaj koristnih napotkov:

Bodite uvidevni – preden psa pripeljete v službo, se prepričajte, da nihče od vaših bližnjih sodelavcev nima alergij ali močnega odpora do psov.

Bodite pozorni – svojega psa sami najbolje poznate; nekateri mladički obožujejo pozornost in pestro dogajanje, drugim pa je to odveč in celo zastrašujoče. Bodite pozorni na znake, ki jih kaže vaš kuža, in mu prisluhnite, kadar potrebuje prekinitev ali odmor.

Bodite pripravljeni – psa ne morete pripeljati v okolje, ki je namenjeno človeku, in pričakovati, da mu bo cel dan lepo, če ne vzamete s sabo nekaj njegovih predmetov. Prinesite predmete, ki jih lahko grize, s katerimi se lahko igra in tiste, na katerih bo ležal. Prinesite njegove najljubše igračke ali kost ter ležišče oz. podlago od doma, skledo za vodo ter seveda hrano in priboljške.

Nina Barlič

Vir: <http://www.bbc.com/news/health-17561272>

<http://www.dailyrecord.com/story/life/pets/2014/06/17/friday-take-dog-work-day/10705955/>

PREDSTAVLJAMO ČLANE UPRAVNEGA ODBORA (nadaljevanje iz prejšnje številke)

Milica Mihelčič

Obstala sem osupla od presenečenja ob pogledu na mogočnega, ponosnega, prekrasnega, prelepega bernca, ki je sedel kot kip na piedestalu in dovolil, da smo ga gledali, ga ogovarjali, občudovali... Bilo je na Bledu, pri Štofovih, pred mnogimi leti. Prvič v življenju sem videla to prečudovito bitje in bila prepričana, da je kaj takega zame gotovo nedosegljivo. Takrat nas je razveseljevala naša prijazna labradorka Ajda... Še sanjalo se mi ni, da bomo že čez par let popolnoma nepričakovano, nenačrtno, po naključju tudi sami dobili prekrasno bernko Taro. Malo sem vedela o tej pasmi, ki sem jo neskončno spoštovala in skoraj s strahom občudovala! Ali bom zmogla, ali bom znala?!? Toda, morda po naključju ali pa popolnoma z namenom, sem prišla v stik z Mojco. Oh, ti Mojca! Kako si mi odprla srce in dušo za te ljubke, ljubeče in ljubljene psičke!! Enajst let nam je Tara izpolnjevala in plemenitila naš vsakdan. Nepozabni so razigrani sprehodi po bližnjih gozdovih, kjer je neskončno uživala v jesenskem šumenju suhega listja pod tačkami, igrivem skakljanju in valjanju po zasneženih jasadah, spomladanski svežini mladega bukovega listja. Poleti smo uživali ob istrski obali ob nežnem valovanju morja v senčki mogočnih, dišečih borovcev.... Ja, po enajstih letih je žal odšla. Bolezen je bila prehuda, moja bolečina pregloboka... Ne, ne želim še enkrat prestajati teh grenkih trenutkov...

Dve leti sta minili, ostali smo v tesnem stiku z našimi bernskimi klubskimi prijatelji. Prepričana sem bila, da bodo številna druženja, pikniki, izleti, dopustovanja z njimi popolnoma potešili moje poželenje po kosmatincih. A glej ga zlomka: še preden sem se resno zavedla, je naš mali Brooklyn že tu! Veselja, smeja, radosti, igrivosti, miline in še in še spet v izobilju! In film s srečnim začetkom se je pričel...

Razstavni mesec - junij 2015

Avstrijski klub za švicarske pasme vabi na specialno razstavo, ki bo 4. junija 2015 v Bodentalu na avstrijskem Koroškem. Pse bodo ocenjevali Joelle Bardet (Francija), Jan Hergren (Švedska) in Heidi Kirschbichler (Avstrija), ki veljajo za prave strokovnjake za švicarske pasme. Razstavno dogajanje lahko podaljšate na naslednje dni, saj bližnji Celovec 6. in 7. junija gosti dvojno CACIB razstavo, teden dni kasneje pa se razstavljalci že selijo v italijanski Milano, ki bo 11. in 12. prizorišče svetovne razstave psov 2015.

Zakaj psi jedo travo?

Se tudi vaš kuža kdaj rad »pase«? No, vsekakor ni edini. Kar precej psov namreč občasno je travo, nekateri pa jo celo redno uvrščajo na svoj jedilnik. Vendar to ni nekaj, kar bi nas moralo skrbeti, pravijo strokovnjaki. Pa pogledjmo, zakaj se to sploh dogaja.

Za razliko od mačk psi niso striktni mesojedci. Seveda tudi ne bodo »pospravili« vsega, kar vam raste na vrtu. Res pa je, da se psi že več deset tisoč let hranijo tako rekoč z vsem, kar zadovoljuje njihove osnovne prehranske potrebe. Sodobni pes – deloma zaradi evolucije in udomačitve – ni več tak, kot so bili njegovi predniki, ki so svoj plen večinoma pojedli v celoti, vključno z vsebino želodca rastlinojedih živali. Namesto tega alternativni vir hrane danes išče v rastlinah. Najpogosteje je to trava, saj je najhitreje dosegljiva, psi v divjini pa jedo tudi sadeže, jagodičje in druge rastline.

Toda če pes v rastlinah išče (in tudi najde) ustrezna hranila, zakaj torej po zaužitju trave pogosto le-to izbruha skupaj z želodčno kislino? To nam pove, da se naš kuža ne počuti dobro. Zahvaljujoč svojemu instinktu zna kuža namreč poiskati naravno zdravilo zoper napet ali razdražen želodec, in očitno je dobra rešitev prav trava. Travni listi dražijo grlo in želodec, kar ima za posledico bruhanje, zlasti če pes travo kar pogoltne, namesto da bi jo zgrizel.

Dogaja pa se tudi, da se psi na travi dobesedno pasejo in precej bolj spominjajo na neko drugo domačo žival. Travo trgajo ali pulijo, jo nekoliko prežvečijo in je ne izbruhaajo. Morda jim je preprosto všeč njen okus ali pa želijo svoji prehrani dodati nekaj rastlinskih vlaknin.

Ne glede na to, zakaj pes poseže po travi, se večina strokovnjakov strinja, da njeno uživanje psu ni prav nič nevarno. Trava vsebuje esencialna hranila, ki psu morda primanjkujejo, zlasti če ga hranimo s komercialno hrano. Če opazite, da vaš kuža hlasta po travi ali celo sobnih rastlinah, k njegovi običajni prehrani dodajte naravna zelišča ali kuhano zelenjavo. Lahko si omislite celo poseben košček s travo posejane zemlje ali zeliščni vrt. Kuža bo svoje prehranske potrebe lahko zadovoljil doma in rastlin ne bo več iskal zunaj, kjer obenem morda zaužije tudi najrazličnejša gnojila, pesticide, herbicide ali druge kemikalije.

Trava torej ni nič slabega, vseeno pa bodite pozorni, če se uživanje trave nenadoma izrazito poveča. To lahko kaže na resnejšo bolezen, ki jo skuša vaš kuža sicer pozdraviti sam, a brez veterinarske pomoči ne bo šlo.

Nina Barlič

Vir: http://dogtime.com/topic/health/why-do-dogs-eat-grass.html?utm_source=crowdignite.com&utm_medium=referral&utm_campaign=crowdignite.com#

Pasja kartica (in pozdravi) z morja in poletnega uživanja

Najprej lep pozdrav, saj se že dolgo nisem javila. Nič čudnega, ker sem bila v zadnjem obdobju zelo zaposlena s šolo. Narediti sem morala tudi še končni izpit (pasjo maturo). In sem jo!

ležavati (seveda v dobri senci). Takšno je naše pasje življenje ... (No, saj se ne pritožujem preveč nad tem, kot vidite.)

Nato pa na zaslužene počitnice. Končno sem na morju, kjer čuvam naše domovanje. Pravzaprav kar celoten kamp. Po nekaj dneh čuvanja kampa sem bila kar malce utrujena, ampak nič ne de. Saj danes zvečer bo pa menda žurka. In zato ...

Po počitku pa seveda sledi odhod na plažo. Ej, a nisem prava carica? Kdo še ima takšno marelo na plaži? Pa samo za psa? Hja, samo moji gospodarji!

Dolžna sem še eno sliko s prvega dopusta to leto, ki je zame zelo lepa, ljudje pa pravijo, da je fenomenalna. Eden najlepših pogledov, ki sem jih doživela na letošnjem morju. A ne verjamate? Kornati v mraku. KKKKKuuuuulllll, al kako že rečejo ljudje?

... kot se za damo spodobi, sem se malce uredila in sem danes še posebej lepa, ali ne?

Letos poleti sem bila v treh različnih kampih: v Dalmaciji, v Bohinjski Bistrici in Premanturi. V vseh treh sem imela izjemno dobro senco, ki me je varovala pred toplim soncem in vročino. No, vsi ste se pritoževali nad vremenom v tem poletju, jaz pa s tem nisem imela težav, saj sem si vedno naročila najboljše vreme – srednje toplo, pa brez dežja. In je uspelo!

Kaj naj še rečem? Opisala sem vse najboljše dogodivščine letošnjega leta. Če pa želite še več, bo potrebno izdati posebno številko revije samo zame. A da ne? Saj se hecam. Kot v reklamah za zobno protezo. Hahahahaha ...

Lep morski pozdrav od Tally. Aja, pa tudi gospodarji pravijo, da vas lepo pozdravljajo.

»Izjava avtorja za fotografije: Vse fotografije smo posneli sami.«

PREKO MAVRICE JE ODŠLA TONETOVA BERRY

Vedno, kadar odjekne novica, da katerega od bernijev ni več, me stisne pri srcu, kot da gre za enega od mojih. Vest, da Berry, naslednica naše Rimljanke Dane, izgublja boj z boleznijo, pa je zasekala še toliko huje, saj je bila Berry na nek način tudi malo naša. Bila je skoraj samoumevna odločitev Hočevarjevih in ne prav težka izbira kmalu potem, ko se je po štirinajstih letih poslovila naša Dana.

Čeprav se je skotila pri Urbasovih in je bila njihova ljubljanka, sta jo Bojana in Tone prvič videla pri nas in jo od nas odpeljala domov, med svoje številno krdelo. Pa sta jo prišla samo pogledat... ampak, ko je Bojana prinesla iz avta na peč ogret številne odejice in ležišče, je bilo jasno, da se ne bo končalo le pri ogledu. Skoraj brez začetniških težav je Berry nastopila svojo novo službo, prilagodljiva in prijazna, stabilnega značaja kot vsi Bernieshine potomci. Ko nam je Tone zanosno povedal, da sta postala »ambasadorja nasmeha«, smo bili na oba izjemno ponosni. Skupaj z Irenino Isho sta orali bernsko ledino pri psih terapevtih in dvigali ugled vseh nas, ki pripadamo isti bernski družini.

Hvala, Berry, za tvoja prekratka štiri leta prisrčnih snidenj, nepozabnih terapevtskih obiskov in medijskih nastopov. Povsod si v presežnikih zastopala pasmo in bila več kot dostojna naslednica naše Dane. Počakaj nas na svojem oblaku skupaj z Astro, Deepom, Thujo, Latino,

Mojca

SLOVENSKI KLUB ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE

Predole 23, 1290 Grosuplje

e-naslov: bernski.klub@gmail.com

fax: ++386 (0)1 786 51 46

Davčna št.: 568 922 92, NOVA ŠT. TRR: SI56 6000 0000 0363 918

Upravni odbor:

Mojca Sajovic: predsednica (e-naslov: astra10@siol.net, GSM 041 631 616)

Nina Bartlič: podpredsednica (e-naslov: nina.bartlic@gmail.com)

Barbara Šolc: tajnica (e-naslov: barbara@topol.si)

Milica Mihelčič: blagajničarka (e-naslov: milica.mihelcic@siol.net)

Janez Valič: član (e-naslov: iskrasta@siol.net)

Zoran Borovšak: član (e-naslov: mejl4zoky@gmail.com)

Tone Hočevar: član (e-naslov: tone.hocevar@delo.si)

Nadzorni odbor:

Vesna Mišič, univ. dipl. prav., Slavko Ložar, Danica Rebov

Disciplinska komisija:

Josip Mihelčič, predsednik, Filip Česenj, Peter Vražič

CENIK ČLANARIN

Na osnovi sklepa skupščine kluba z dne 8. 3. 2014 o višini pristopnine in članarine za leto 2013 (zneski veljajo do spremembe na naslednji skupščini kluba) znaša članarina:

- za redne člane: 25,00 eur, pristopnina 5,00 eur

- za družinske člane: 12,00 eur, pristopnina 3,00 eur

Lastniki mladičev, kupljenih pri vzrediteljih – članih SKBPP, pri vpisu ne plačajo pristopnine.

Novim članom, ki poravnajo članarino od meseca novembra dalje v tekočem letu, se prizna plačana članarina tudi za naslednje koledarsko leto.

BABY OGRAJA UPORABNA TUDI ZA NAŠE KOSMATINCE

Večkrat naletimo na težavo, kako razmejiti prostor v hiši, ki pripada izključno ljudem od tistega, ki si ga lahko prilastijo tudi naši psi. Otroška ograja je idealna rešitev, ki omogoča omejitve in nadzor vašega kužka, njemu pa potrebno bližino ljudi. Ograjice, ki se dobijo v trgovinah s pasjo opremo so sicer trdne, vendar precej drage. Otroška ograjica bo svojo nalogo odlično opravila, pa še cenejša je. (mimovrste.com = 48,99 €)

NOVO V SLOVENIJI – LINIJA HOMEOPATSKIH VETERINAR- SKIH IZDELKOV ZA SAMOZ- DRAVLJENJE

V Sloveniji smo končno dobili homeopatske izdelke priznane francoske tovarne Boiron, ki so namenjeni zdravljenju živali, t.j. psom in mačkam. Gre za sedem področij, ki jih pokrivajo pripravki in sicer:

- gibalni aparat: pri poškodbah in udarcih, pri zdravljenju kroničnih in akutnih bolečin različnega izvora, pri presnovi kalcija za mlade pse velikih pasem, po operacijah, poškodbah...
- nevrologija in vedenje: pri vedenjskih težavah, strahu, nervozni, pri epilepsiji...
- prebavni trakt: za čiščenje jeter, pri alergijah, podpora po zdravljenju z antibiotiki...
- urinarni trakt: vnetje mehurja, podpora pri drugih boleznih urinarnega trakta
- dihalna: akutni kašelj (npr. kužni kašelj), nahod, alergija, astma, ..
- koža: gnojno vnetje kože (hot spot), površinske poškodbe, ...
- vzreja: pred in med porodom, za olajšanje in preprečevanje zapletov po kotitvi

Na voljo je skupaj 16 izdelkov, vsak pa je sestavljen iz vsaj šestih ali več homeopatskih pripravkov. Dosedanje izkušnje (tudi slovenskih) uporabnikov kažejo, da gre za visokokakovostne in dobro premišljene izdelke, ki so zaradi zmerne cene (pribl. 20 €) dostopni praktično vsem skrbnikom psom in mačk. Odlično so se izkazali pripravki za kožne težave, za poškodbe, za vedenjske probleme.... Zato je nekaj izdelkov vredno imeti v domači lekarni.

Ker so zaloge omejene, svetujem, da se posebej v zvezi z izdelkom za pomoč pri strahu pred novoletnim pokanjem (NERVOSYL) čim prej obrnete na dobavitelja – uvoznika BARONESAVITAL (dr. Maruša Hribar – e-pošta: homeopatija@gmail.com) oziroma na podpisano (informacije in svetovanje: GSM 041 63 16 16).

Mojca Sajovic

**ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISTOJNA DRŽAVNA
VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE PRI KZS**
predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer;
e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litijska 12, 1000 LJUBLJANA

Klubske ugodnosti so objavljene na spletnih straneh kluba.

Vse člane kluba prosimo, da pri nakupu pokažejo člansko izkaznico z veljavno letno nalepko, kajti v nasprotnem primeru vam žal ne bodo obračunali popusta.

VSE POTI VODIJO V RIM

Skupinska fotografija na trgu Sv. Petra

Blizu štirideset izletnikov, članov Slovenskega kluba za bernske planšarske pse in Kluba 7Eplus ter nekaj gostov, je konec septembra sledilo temu staremu pregovoru ter obiskalo večno mesto Rim in Vatikan. Pod budnim očesom Slavka Ložarja, ki je zaslužen za izpeljavo izleta, in vodstvom izkušenega novinarja Toneta Hočevarja nas je tridnevno potovanje navdušilo in še dodatno utrdilo naše vezi.

Tone nam je na podlagi svojih dolgoletnih dopisniških izkušenj v Rimu tokrat ponudil drugačen pogled na Rim in Vatikan. Kot njun izvrsten poznavalec in verodostojen analitik dogajanj za visokimi obzidji Rimske kurije je s svojim analitičnim in pronicljivim pripovedovanjem ogledom bolj in manj znanih predelov dal poseben ton in kredibilnost.

Nastanjeni smo bili v hotelu v bližini vatikanskega zidu, od koder smo po desetih minutah hoje že dosegli veličastni trg Sv. Petra s kolonadami ter nadaljevali pot do veleposlaništva Slovenije pri Svetem sedežu. Deležni smo bili prijaznega sprejema veleposlanice Maje Lovrenčič Svetek, ki nam je predstavila delovanje veleposlaništva, seveda pa je beseda nanese tudi na pasje ljubljence.

Berni kašipot po Rimu

Kolosej

Po sprehodu ob Tiberi smo se znašli pred mogočnim Panteonom, ki je najbolj ohranjena antična stavba v Rimu. Zanimivo je, da ima okrogla kupola na vrhu odprtino, pa kljub temu padavine nikoli ne prodrejo v notranjost, kar je posledica dobre arhitekture in termike. Romantični sprehod po tlakovcih najstarejše rimske ulice nas je popeljal do edine rimske cerkve v florentinsko-gotskem slogu, imenovane Sv. Marija sopra Minerva, ki nas je očarala z osupljivo modrino stropa.

Raziskovanje Rima nas je vodilo naprej po poteh elementa vode, do trga Navona, kjer stoji vodnjak Štirih rek in cerkev Sv. Neže in Agone. Živahen utrip mesta nas je nato popeljal mimo senata, kjer je ravno takrat potekala menjava častne straže, in parlamenta ter domovanj znamenitih rimskih rodbin, o katerih nam je Tone zaupal marsikatero zanimivo podrobnost. Prvi dan smo sproščeno zaključili z večerjo v duhu kmečkega turizma in ob zvokih znanih italijanskih opernih arij ter popevk.

Naslednji dan smo se zagnano in, kako razveseljujoče, brez čakanja v vrsti podali v notranjost čudovite bazilike Sv. Petra, ki je res dih jemajoča. V notranjosti je Monika opazila pozlačeni kip psa, ki smo

Obisk pri veleposlanici RS pri Svetem sedežu

ga takoj ujeli v objektiv. Po ogledu je sledila skupinska fotografija, nato pa nas je žareč, sončen dan zvalil na kapučino. Rim je res mesto nasprotij - le kateri drugi kraj na svetu bi bil lahko dom tako Vatikan kot 'La dolce vite'? Sledil je obisk Angelskega gradu, zlovešče in nedostopne trdnjave. V gradu je vse polno stopnic, rovov in muzej, najbolj privlačna pa je razgledna ploščad na vrhu, od koder se nam je odpiral čudovit razgled po Rimu. Pot nas je nato vodila do mogočnega baročnega Trevijskega vodnjaka. Zaradi trenutne prenove v njem sicer ni bilo vode, a nam je uspelo v začasni bazenček vreči kovanec z željo po vrnitvi v Rim, Florian pa je vmes kupil nove čevlje za prožnejši korak.

Ogled Španskih stopnic, kjer se odvijajo vrhunske modne revije, s cerkvijo Trinita dei Monti, ki velja za eno najlepših rimskih kulis, nas je pripeljal tudi do kratkega počitka. Kot je v teh časih modno, smo medtem posneli 'selfie' in ga poslali naši predsednici Mojci v pozdrav. Polni energije smo nadaljevali pot vzdolž ulice Condotti, ki se ponša z najboljšimi blagovnimi znamkami v mestu in se odpravili do antičnega dela mesta. Ogledali smo si grič Kapitol in Rimski forum, ki je bil politično, versko in komercialno središče starega Rima. Ob spuštu smo ozrli simbol Rima, kip volkulje, ki hrani Romula in Rema, čez nekaj trenutkov pa se je pred nami že dvigal masivni Kolosej oziroma Flavijski amfiteater, kjer so se proslavili najbolj znani gladiatorji svojega časa.

Rimski forum

Še vedno urnih nog smo sledili Tonetovi visoko vzdignjeni vodniški palici s sliko bernija do bazilike Marije Snežne, ki ima veličasten strop z žalostno zgodovino. Sledil je ogled umetnin, ki nas je popolnoma presenetil in osupnil. Imeli smo namreč to čast, da smo lahko obiskali atelje duhovne umetnosti Centro Aletti, ki ga že petnajst let vodi slovenski pater, dr. Marko Ivan Rupnik. Skupaj s sodelavci tega centra je izdelal številne mozaike po vsej Evropi, pa tudi v Siriji in ZDA. Med občudovanjem mozaikov v kapeli smo z zanimanjem prisluhnili

Mozaiki patra Rupnika

Kip psa v baziliki Sv. Petra

predstavitvi ateljeja in si ogledali postopek nastajanja mozaika. Z mestnim avtobusom smo se polni vtisov vrnili v hotel, kjer nam je ne glede na pestro dnevno dogajanje ostalo še dovolj energije za prijeten večer ob domači hrani in glasbi. Slovenski klub za bernije je tako dobil svojega DJ-ja, Jureta, ki je s svojo vneto poskrbel, da so nas zarsbeli tudi podplati.

Naslednje dopoldne smo nadaljevali s samostojnimi ogledi in nakupi ter se nato odpravili proti domu. Dolga avtobusna vožnja nam je tudi tokrat hitro minevala in prinesla zvrhano mero zdravja, saj smo se Pavletovim in Ireninim šalam nasmejali kot že dolgo ne. Naj se na koncu še enkrat iz srca zahvalim Slavku in Tonetu za to dragoceno izkušnjo ter vsem ostalim za prijetno druženje. Meni in moji družini je bilo to prvo potovanje brez naše Tally in priznati moramo, da nas zanjo ni skrbelo, saj je bila v izvrstnem varstvu. Mojca, en velik HVALA tudi zate.

Mateja Pečar
Foto: Bojan Pečar

Večerja

MOJ BERNI – glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse, št. 1/2013. Izdajatelj: SKBPP, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja tri do štirikrat letno, namenjeno je članom kluba in je brezplačno. Vsakokratna naklada je prilagojena trenutnemu članstvu. Besedila niso lektorirana!

Urednica: Nina Barlič

Člani uredniškega odbora: Mojca Sajovic, Barbara Šolc, Tone Hočevar

Priprava in tisk: Amset d.o.o., Grosuplje